

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano

v upravnistvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.,
50 kr., in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 75.

V Ljubljani v četrtek, 29. maja 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

S 1. junijam prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Za Ljubljano:

na mesec	gld. —50
do konca septembra	" 2—
" " decembra	" 3-50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Po pošti:

na mesec	gld. —85
do konca septembra	" 3-25
" " decembra	" 5-85

O ruski politiki.

„Kedar ljubiš, ljubi iz celega srca, kedar pretiš, misli na resnost; kedar žališ, žali kolikor mogoče globoko; kedar biješ, udari, da zaboli; a kedar se prepiraš, bodi korenjak“, — tako pel je ruskiemu narodu iz duše glasoviti pesnik Tolstoj. Rus — v mislih imamo pač le veliko maso narodov, — Rus ljubi svojega cara iz celega srca; on je njemu uzor dovršenosti; vse, kar je dobrega v državi, pripisuje on njemu, a vse, kar je slabega, to je delo brezvestnih uradnikov, to spodtika Nemcem in židom. Tako veruje ruska masa. In ta ruska masa, ki daje moč, o danih prilikah rušečo moč, ta masa nima še niti pojma o bitnosti ustave. Vse, kar se govori o potrebosti ustavnih odnošajev v Rusiji, vse to so torej gole fraze in predsodki, ki se nam zde podobne bolniku, kateri išče analogije med svojo in svojega prijatelja boleznijo ter ga na-

govarja, naj rabi isto zdravilo, s katerim se je on lečil. Ako je ta prijatelj razumen človek, iskal bode najprej uzroke svoji bolezni in njen obseg ter še le potem rabil lek v dozah, ki ugaajajo njegovemu organizmu.

Ruska država ima v svojem sedanjem ustroji zares mnogo bolnih delov, ali nedvojbeno je tudi to, da imajo mnoge teh boleznij uzrok svoj v prevelikih dozah, katere je rusko društvo zavžilo jedno za drugo, v prekratnem času za tako širo in raznorodno carstvo. To je ključ denašnjim nezgodam v Rusiji. Boritelji, podobni onim nedavno od vlade ustavljenih „Otečestvenih zapiskov“ ali pa genevskega „Voljnega Slova“ in „Narodne volje“ — niso narod ruski, niti zastopniki njegovi. To oni sami dobro vedo in radi podizajo roke, da usmrté reprezentanta denašnje ruske državne misli in da potem lahko poredó narodu: tudi car je samo navaden smrten človek! Ali ruski narod uživel se je uže preveč v svojo tradicijo, preveč je občutil carsko moč, počenši od uničenja „zlate horde“ tjá do oslobojenja ruskega kmeta, ubozega „muzika“, da bi se mogel omajati v svoji vernosti ter izgubiti spoštovanje pred carskim veličanstvom. Ko je lani car prišel v Moskvo, čuli so se v narodu glasovi: „Gorjé tujcem in škricom, dogodi-li se caru kaj žalega!“ To je pač karakteristična grožnja!

V očigled teh odnošajev morajo prave državne reforme v Rusiji započeti tam, kjer paragrafski reformatorji mislijo, da treba svesti. Državna moč Rusije ne izteka od državnega svetnika k seljaku, nego narobe. V tem smislu izrazil se je tudi najboljši poznavalec ruskega narodnega življa, slavni Turgénjev, rekši o caru Aleksandru III., da bode v prvi vrsti pozornost svojo posvetil masi naroda, zmanjšal državne troške, uničil korupcijo ter omogočil, da se kmetski živelj okrepi duševno in materialno.

Ono torej, kar nam lahkoverno časnikarstvo hoče predstaviti kot slabost Rusije, ono ravno je njena moč. V dobi Napoleonove invazije na

Nemškem pretili so „svobodni“ nemški mestjani zapovednikom svojih posadk, naj jih ne razpostavijo bombardovanju, ampak naj jih izročé bližajočemu se osvoboditelju, ker oni da so v prvi vrsti „mirni državljani.“ Ruski mužiki rajše so sežgali svoje seno nego-li ga prodali za drag denar Francozom; uničili so živež, zapalili svoja sela ter s tem odvrnili pretečo nevarnost od svoje domovine.

Po vsem, kar smo rekli do sedaj, ako se sploh more govoriti o ruski kulturi v modernem smislu, je to kultura specifično ruska, koja svojim načinom more delovati na razvoj ruske države in naroda, ki pa ne more vplivati na starejše evropske narode, tudi ne na slovanske. To morali bi pomisliti tudi oni obrekovalci, kateri posebno avstrijskim Slovonom podtikajo pogostoma težnje in namere, nestrinjajoče se z državno idejo avstrijsko. Ono, kar je specialno kulturno-zapadnjaško, to je nam mnogo bliže, a ono, kar je rusko-kulturno, identifikuje se toliko z verskimi odnošaji, ostaje tudi preveč rusko, za nas nesprejemljivo, brez vsakega vpliva.

Državniki ruski so to pač uže uvideli, in pogled mogočnega ruskega orla ne obrača se več proti zapadu, razpel je temveč svoja krila nad vzhodom: v Aziji išče Rusija terrain razširjanju svojega gospodstva. Carigrad, nekelej glavni smoter ruskih poželjenj, izgubil je prejšnjo svojo važnost, odkar so se Rusi na potu skozi centralno Azijo toliko približali angleškemu biseru, bogati vzhodni Indiji; Carigrad niso več vrata, skozi katere jedino se more dospeti v azijski raj; krajša pot, brza železnica popelje sedaj severnega medveda od obal ledenega morja v solnčnati jug. Širno ozemlje med Sibirijo, Kitajem, Indijo in Perzijo pokorava se večim delom uže sedaj ruskemu žezlu in vedno prihajajo nove vesti, da se je ta ali ona pokrajina podvrgla bodi si siloma, bodi si svojevoljno ruskemu vplivu. In prav je tako. Rusija poklicana je, da v teh pokrajinah vrši imenitno nalogo, da izvrši kulturno misijo tam, kamor

Listek.

Bedna obitelj.

(Velikomestna slika. — Spisal Silvanus.)

Strašna zimska noč je nocoj. Ledena burja razpršava obilo naletujoči sneg; zdaj zažene ga v bogate prodajalnice okna, zdaj zopet v stekla plinove svetilnice, da kar luč ugasuje. Žgoče je mraz, pod nogami tenko škriplje sneg. Ni še pozno zvečer, vendar se na ulici cesarske stolice, sicer najbolj obiskovani ulici, le časi prikaže, skrbno se v gorko obleko zavijajoč človeška podoba, katera pa takoj zopet hitro izgine za voglom, — domov hiti v zakurjeno sobo, k svojim dragim. Kdo bi tudi nocoj v tem mrazu potikal se dolgo po ulicah. Nocoj mogó prebivalce izvabiti iz stanišč samo najnujnejši opravki — ali ubožstvo.

Pod plinovo svetilnico tam na voglu ulice stoji naslonjen mož, še krepak mož, vendar mu glava visi nekako obupno na prsi. Slaba, obnošena, tú in tam, osobito na komolcih uže

raztrgana črna obleka pokriva mu slabo život; kar mraza trepeče na vseh udih; zdaj stisne krčevito roke v žep, zdaj dene jih zopet pred usta, diha vánje, da bi si ogrel nekoliko otrple svoje prste. Idi, mož, domov v zakurjeno sobo, privošči si dobro večerjo ter podaj se k počitku potem, kaj postopaš v mrzli tej noči po ulicah. Mraz je, sila mraz!

„Vse je tiho in mirno! Od nikoder žive duše. Kakor bi se me bali, se me nalašč ogibali. O nebo, tolike pokore, tolike bede nisem zaslužil. Čuj, tam nasproti v palači doni veselo godba, plešejo in pritrkavajo si na zdravje z dragimi vini. To je hudo! A . . .“ Tako govoril je mož pod plinovo svetilnico, na jedenkrat pa utihne ter se ozre v nasprotno ulico. Kdo ga je motil v samogovoru? Iz ulice nasproti tam prihaja gospod, bogato oblečen, mimo plinove svetilnice gre.

„Gospod milostni, usmilite se siromaka, ne berača, ne lenuha, ne potepuha,“ govori mož pod svetilnico ter nastavlja mimo-idočemu roko, ponižno stoječ pred njim. „Tu!“ in gospod dene prosilcu nekaj drobiža v roko.

„Tisočerni blagoslov iz nebes na vas!“

ječi hvaležno prosilec ter hoče darovatelju poljubiti roko, a ta jo odtegne ter hiti dalje, porosile pa so mu jo vender prosilčeve solze, hvaležnosti solze.

„Berač — toda sila!“ zdihne mož pod svetilnico, otre si z rokavom solze ter naglo izgine za voglom v prodajalnico, kupi za darovani mu denar kruha, potem pa hiti, kakor bi mu gorelo pod nogami v temno ulico, v hišo ob voglu v tretje nadstropje, v borno stanovanje svoje.

„Ana, tú je kruh, kruh! Kaj pa najino dete? Kako je angelček moj?“ kriči veselja naš znanec izpod plinove svetilnice, Emilio, ter z jedno roko tišči ženi kruh v naročje, z drugo pa boža otroka svojega.

„Kje si dobil to, Emilio, kje? Morda si dobil kaj dela?“ vpraša žena.

„Gospod doli na ulici . . . pošten denar, oh!“ vzdihne mož, le pretrgane stavke izgovarjajoč.

„Tako daleč je prišlo! Beračil si . . .“, zaječi žena, bolesten glas, polijo jo solze, obile solze, strastno pritiska k sebi dete svoje ter je poljublja. Emilia pretresel je ženin obupen glas tako, kakor bi mu bil zasadil nož

žarki prosvete do sedaj še niso prisvetili. Vsakdo mora priznati, da je Rusija to misijo do sedaj tudi vestno izpolnjevala navzlic nespametnemu kriku, katerega zaženó angleški kramarji, kakor hitro ruska država stori nov korak v centralni Aziji. Ta krik našel je svoj odmev tudi v angleškem parlamentu, kjer je neki član zbornice interpeloval vlado, kaj da namerava storiti proti napredovanju ruskega vpliva na mejah vzhodne Indije. Lord Fitzmaurice potolažil je sicer dotičnega poslanca rekoč, da Rusija angleškemu gospodstvu v Aziji do sedaj ni nevarna, da pa bode angleška vlada pazila na vsak ruski korak ter da bode v slučaju nevarnosti tudi znala braniti svoje pravice.

Da se reši roparskih napadov sovražnih mejnih plemen, prisiljena je Rusija, raztezati meje svoje čim bolj proti jugu in vidno je, da bode prišel morebiti v nedaljni prihodnosti čas, ko se bodo jeli križati ruski in angleški interesi. Borba, huda borba med Rusijo in Angleško je potem neizogibna.

Na kateri strani bodo v tej borbi naše simpatije, ako se ohranijo sedanji prijateljski odnosi s silnim ruskim carstvom, o tem pač ni dvojbe. Po rusko-turšk vojni skalilo se je bilo sicer za nekoliko časa zgodovinsko prijateljstvo med Avstrijo in Rusijo; toda v najnovejšem času postale so razmere med obema državama zopet po vsem prijateljske in srčne, in čvrsto upamo, da bode to prijateljstvo ostalo trajno. Kot Avstrijci torej in kot sorodniki ruskemu narodu se moremo le strinjati z uspehi ruske politike v daljni Aziji. —gl—

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Sesija **državnega zbora** je torej zaključena. V včerajšnji seji gosposke zbornice izjavil je koncem sednice ministerski predsednik grof Taaffe, da po nalogu Njegovega veličanstva cesarja državni zbor preloži na ne še določen čas. Neposredno pred oficijalnim zaključanjem pokazal se nam je nov dokaz, da med zjedinjeno levico zbornice poslancev in ustavoverci gosposke zbornice ni nikake zveze. Zakon o melioraciji, kojega nadaljno parlamentarno razpravljanje je levica označila kot „protiustavno“, bil je včeraj na dnevnem redu gosposke zbornice, in nikdo ni niti poskušal zastopati mnenja zjedinjene levice; dá, cela ustavoverska stranka gornje hiše glasovala je za „protiustavni“ predlog.

Kakor smo uže poročali, sestel se bode **hrvatski sabor** dne 5. junija. Oglejmo si zaradi tega nekoliko razmerje posameznih strank hrvatskega deželne zbora. V saboru zastopanih je pet strank, in sicer: narodna (vladna) stranka, neodvisna narodna stranka, stranka prava, *recte* Starčevićeva stranka, Srbi in skupina tako zvanih divjakov, to je

v srce. Kakor omamljen pade na stol, podpre trudno svojo glavo v roki ter dolgo zrè srpo pred se: Povsod revščina, pomanjkanje, beda, obup — nič tolažbe! Ko se izbudi Emilio iz težkega premišljevanja, hoče tolažiti ženo svojo, pristopi k njej, dvigne jej ljubeznjivo glavo, ki jej je visela čez dete, — toda Ana ni potrebovala več tolažbe. Preobile bridkosti prenašati ni več moglo njeno srce. Ana je bila mrtva!

Tedaj pa, ko se je to godilo v tretjem nadstropji, zbrana je bila v pritličji iste hiše v zakotni gostilnici vesela, divja, pijana družba, postopači in lopovi.

„Mi pa hočemo imeti godbo in petje!“ čuli so se hripavi glasovi, „gostilničar“, duša črna, pripravi nam godbe ali petja, inace razbijemo ti goljufovo glavo, duša črna, saj nas poznaš!“

Tedaj pa je sprevidel gostilničar, da se ne bode mogel vstavljati tem gostom in prišel mu je na misel Emilio. „Kaj, ko bi šel pónj? Nekdaj bil je gledališki pevec, bajè dober pevec, gotovo si bode rad zaslužil kak krajar, da zapoje tej „izbrani“ družbi. Hi, hi! Plačajo pa ven-

onih, ki se niso pridružili nobeni saborski stranki. Vse slednje štiri stranke skupaj po številu ne dosegajo narodne stranke; vidno je torej, da bode narodna stranka tudi v prihodnjem saborskem zasedanju lahko obvladala terrain ter zaprečila kake si bodi izgrede Starčevićevcev. Ker je v zadnjem času med neodvisno narodno stranko in stranko prava nastal hud razpor, pač ni misliti na skupno delovanje obeh. Narodna stranka imela bode torej priliko, da v prihodnji saborski sesiji začne enkrat resno baviti se s toliko potrebno notranjo reorganizacijo. Ne stori-li tega, potem se bližajo politične in društvene razmere nevarnemu raztvorenju.

Tuje dežele.

Včeraj smo poročali, da je **Nemčija** vzela pokrajino Angra Pequena v svoje varstvo. Angleži, ki so prej radi te zadeve toliko ropotali in žugali, kako bodo znali braniti svoje pravice, ne ustavljajo se temu činu ter pravijo, da jim je nazadnje Nemec vender-le prijetnejši sosed nego-li Holandec. Pač lahko umljivo, da si Angleži nečejo nakopati novih sovražnikov, ker jim uže v Egiptu tako huda prede.

Konferenca sestala se bode po najnovejših poročilih najpozneje v drugi polovici prihodnjega meseca. Turčija sprejela je predlog o konferenci s pogojem, da se ne omenja niti protektorat, niti osvojenje Egipta; v nasprotnem slučaju zapustil bi zastopnik Turčije nemudoma konferenco.

Iz **Sudana** prihaja vest o precejšnji zmagi Egipčanov nad Mahdijevimi pristaši. Guverner dongolski porazil je ustala plemena ter jih celo prisilil, da plačajo višji tribut nego-li do sedaj. Sedaj je srednji Egipt po polnem oproščen ustašev.

Dopisi.

Iz **Komende** 26. maja. (Izv. dop.) Lep dan je bil včeraj, nebo je bilo mirno in žarko solnčice je sijalo tako ljubo in milo! Tudi mi smo bili veseli, kajti počastili so vrli Kamničani nas in našo okolico s svojim pohodom. Napravila je namreč ta dan kamniška čitalnica in ž njo v družbi pevsko društvo „Lira“ izlet iz mestnih zidov k nam na kmete, v našo Komendo.

Z radostjo v srci pozdravili smo naše gospe sosedice. — Naši fantje so olepšali gostilnico z narodno trobojnico in pri vходу pa so postavili dvoje mlajev; zabava bila je izborna, melodični glasi vrlih pevcev „Lirašev“ kakor tudi dobro vbrana godba so nam krajšali čas.

Le prehitro teklo so veseli družbi skromne ure, — ob sedmi bilo je odločeno odriniti proti domu. Pred odhodom napil je gospod Močnik kot namestnik čitalničnega predsed-

der le, in kaj mi mar, kje dobodo denar! Tako si je mislil gostilničar ter tolažil družbo, da jej hoče izpolniti željo. Takoj odpravi se v tretje nadstropje ter stopi v Emilijevo sobo, ne da bi bil prej potrkal.

„Spodaj je družba, Emilio, petje bi rada poslušala. Pojdi in poj jim. Plačali ti bodo!“ govori gostilničar.

Tedaj pa je Emilio ravno položil mrtvo ženo svojo na posteljo, slonil je nad njo ter jej poljubljal bleda ustna; trgalo se mu je srce.

„Ne morem — Ana je mrtva!“ izgovori težko Emilio.

„Kaj, če je mrtva! Jedna nadloga manj. Peti pa moraš, družba zahteva od mene, in ti moraš. Saj veš, da si mi za stanovanje dolžan za dva meseca. Ti moraš iti z menoj ter peti družbi, drugače izpodim te še danes na ulico!“ deje kratko z zapovedujočim glasom gostilničar.

„Pojdem!“ zdihne Emilio. „Odpusti mi, Ana — zaradi otroka!“

Emilio vzame dveletno svoje dete v naročje ter koraka za gostilničarjem v pritličje, med družbo pijano.

nika gospoda dr. Sameca — zdravico celi družbi in se v lepem govoru spominal prijaznega sprejema. Zahvalil se mu je v našem imeni vrli naš grajščak gospod Črnič, ki je kratko a tehtno napitnico napravil kamniškim gostom.

Ljudstvo je veselo opazovalo naše goste in se tudi samo udeležilo veselice. Povsodi je vladala radost, povsodi največji red in mir. — Proti sedmi uri zvečer odpeljali so se Kamničanje; sledili so jim burni živioklici. Lep ta dan pa nam je rodil željo, da bi se kmalo ponovila jednaka veselica! *Komenčan.*

Iz **Postojine** 28. maja. (Izv. dop.) „Ljubljanski List“ omenil je uže o svojem časi, da je bila pokojna cesarica Marija Ana v Kranjski zlasti Postojini naklonjena. Da je tedaj resnico govoril, priznava na glas nje povestnica, ki je zabilježila visoke darove postojinskemu trgu. Leta 1857. vračajoč se visoka gospa z Laškega, mudila se je v Postojini dva dni; obiskala je cerkev ter izročila nje predstojništvu za nje potrebe 50 zlatov — napoleonorov. L. 1860. pripomogla je s 400 gl., da so se napravile nove cerkvene klopi, a l. 1876. z ravno toliko svoto (400), da se je cerkev olepotila s krasno slikarjo. Tudi za šolske potrebe darovala je l. 1862. meseca oktobra 200 gl., a leto popreje 50 gl.

Cerkveno predstojništvo, hvaležno blagi dobrotnici, priredilo je denes v sredo 28. maja za visoko pokojno gospo zadušnico. Črno sv. mašo daroval je z azistenco Najvikšemu prečastiti gospod dekan Hofsteter ter konečno opravil pri okusno ozaljšanem katafalku navadne mrtvaške molitve. Prisotni bili so vsi c. kr. uradi, železniške postaje uradniki z načelnikom svojim gosp. Sterle-tom, šolska mladina s svojimi gg. učitelji in učiteljicami, občinski zastop, požarna straža ter pobožnih vernikov toliko, da je bila cerkev skoro natlačena — dokaz, da je ljudstvo iz srca hvaležno pokojni cesarici za nje radodarnost. Bog ji daj večni mir!

Iz **kočevskega šolskega okraja** 27. maja. [Izv. dop.] (Zopet korak naprej.) Marsikoga zna zanimati, posebno pa učitelje našega šolskega okraja, kaj se je zadnje dni ukrenilo. Kakor bode bolj ali manj kolegom našega šolskega okraja zano, je pretečene tedne nekatere ljudske šole prvokrat nadzoroval novomenovani c. kr. okrajni šolski nadzornik gosp. Bl. Hrovath. Pri tej priložnosti se je s sporazumljenem stalnega odbora določil (kar se popred ni nikoli zgodilo) čas, kraj in predmeti okrajne učiteljske konference. Običajno drugim letom se je iz različnih vzrokov mesto Kočevje odmerilo kot najumestnejši kraj, in konferenca bode 13. avgusta, koncem šolskega leta. Predmeti so sledeči: 1.) Kako naj se v ponavljajni šoli poučuje, da bode pouk za vse učence plodonosen? (Referent gos. L. Vozlaček, učitelj v Velikih Laščah.) 2.) Kako

„Pel nam boš, vrana lačna, saj ti bomo plačali, mi imamo denar. Na, pij!“ kričijo pijani lopovi ter moljfo kozarce Emiliju.

Emilio položi dete svoje na trdo mizo tam v koti. Tiho in mirno je ležalo tu, nič ni jokalo. Emilio pa je moral peti, peti pozno v noč tej zloglasni družbi.

Ko pa je bilo končano njega opravilo, odnesel je lešno dete svoje v stanovanje.

„Kako si priden, angelček moj, da tako mirno spavaš, — naji bode uže stvarnik rešil te bede!“ govori med potjo iz pritličja v tretje nadstropje Emilio detetu ter ga poljublja.

Dospevši v stanovanje svoje, opazi, da je dete mrtvo. Tedaj pa se mu izvije iz prsi strašan, obupen krik. Vrže se na posteljo k svoji ženi, ruje si lase ter grozno kriči... —

Naslednji dan pa so prinesli lokalni večerni listi vest: Nekdaj sloveči laški gledališki pevec Emilio V. je zblaznel, ker mu je umrla žena in jedin otrok. Bajè, da je živel v slabih razmerah. Umetnost izgubila je zopet jednega čestilca. Srečen, kdor more kaj storiti v razvoj in prospeh umetnosti!

naj se učenci napeljavajo, da bodo po izstopu iz ljudske šole pridno prebirali koristne knjige in da ne bodo priučenih znanostij pozabili? (Referent gosp. A. Lapajne, učitelj v Ribnici.) 3.) Kako naj se šolski vrti uredjujejo in kaj je uzrok, da pouk v sadjereji v našem šolskem okraji tako slab sad donaja? (Referent gosp. J. Jaklič, učitelj v Starem Logu.)

Tudi je stalni odbor namenil predlagati samostojni predlog v odobrenje vseh učiteljev, naj se šolsko leto v našem okraji konča kongem julija vsacega leta in začnjenja s 15. septembrom. To bode vsacega učitelja gotovo zelo razveselilo. Ne samo, da bodo počitnice ugajale ljudstvu bolj nego sedaj, ker ono takrat najbolj deco za domača dela porabljuje, bode tudi učiteljem mnogo grenkih in vročih ur prihranjenih. Zato upa stalni odbor, da ne bodo le vsi učitelji radostno ta predlog sprejeli, ampak da ga bode tudi sl. c. kr. okrajni šolski svet uresničil. In tako bi bili tudi v tem za korak naprej!

Razne vesti.

— (Roparski napad.) Zgodnjega jutra 12. t. m. prišel je nepoznan človek k udovi Kati Jakopanjki v selu blizu Varaždina. Predstavi se ji kot logar grofa Bombellesa in pravi ženi, da mora izročiti orožje pokojnega moža. Ker se je udova branila, preiskal je navidezni gozdar sam kočo, in ko je dobil dvocevko, nastavi jo ženi na prsa, rekoč: „Denar sem, ali te pa vstrelim!“ — Žena mu je dala 3 gld., vse svoje imetje. Stražniki so pozneje vjeli lopova, ki je nekoč Josip Žitnik iz Sv. Margarete na Štajarskem. — Taki rojci nam pač ne delajo časti v sosednji Hrvatski!

— (Tragikomičen prizor v morji.) Te dni se je sprehajal 11letni dečko Arturo Senesi na obalah morja v Livorni. Na vrvi je vodil seboj svojega „pinča“. Dospevši na most od luke, vrže psa v morje, češ, naj se nekoliko skoplje. A dečko ni poprej preračunal, da je vrv prekratka! Pes je potegnil fanta za seboj in oba sta bila v vodi. Dečko se je trudil na vso moč, da zagrabí psa in se reši z njim vred. Pinč pa je bil dobre volje in je menil, da se njegov gospod hoče le igrati in vsled tega je delal najkomičnejše skoke in kozolce v vodi — med tem ko je fant uže požiral slano vodo in mu je uže zelo predlo, kajti plavati ni znal. Nek matroz z bližnje barke je opazeval čudni prizor. Z bistrim očesom je spoznal nevarnost in skočil po dečka v vodo. Prevedel je nezvestnega na ladjo in trajalo je dolgo, da je okrevale.

— (Španjsko.) V nekem selu blizu Madrida se je 22letni mož Fauente dogovoril z družimi oženjenimi prijatelji, da hoče tisti večer z njimi igrati podoknico pred hišami znanih zakonskih. Res se snidejo v noči — kar začuje omenjeni mož v daljavi glase gitare ter vpraša, kaj to pomeni. „Par fantov dela podoknico,“ odgovori mu tovariš. „Necoj igramo samo oženjeni,“ zavrne ga Fauente, poseže po svoj nož ter leti fantom nasproti. Prijatelj ga hoče obdržati, a Fauente se obrne in mu zasadi nož v prsa! Potem skoči v svojo hišo, nabaše puško in jame streljati na svoje prejšnje tovariše, ki so drli vsled krvavega zločina za njim. Med strašnim krikom vstrelji tri mlade može, med tem ko drugi preplašeni zbeže. Fauente zadere jednemu ustreljenih nož v prsa, na drugega pa se vsede in začne pušiti cigarete. Potem vstane, gre k farovžu in tam napade župnika z besedami: „Daj mi takoj 3000 realov!“ Ker duhovnik pravi, da nema toliko novcev, ga s pestmi pobije na tla. — Konečno se jame daniti in še le zdaj se upajo vaščani iti loviti krvočelneža. Najdejo ga v farovski kleti skritega. Po noči je usmrtil štiri ljudi in druge štiri je hučno ranil.

— (Obe nogi kvišku.) Častnik zapovē: „Levo nogo kvišku!“ Vsi vojaki držē levo nogo v un na kvišku, le eden vzdigne po zmoti desno, tako da se je ta skupaj tiščala z levo sosedo. Častnik, od daleč to opazivši, zagrmī: „Katera kamela obe nogi v un drži?“

— (Kratek odgovor.) — Potnik: „Slišal sem, da se na tej planini najlepši vidi solnčni vshod; rad bi se navžil te prirodne krasote. Kedaj navadno tukaj solnce vshaja?“ — Kmet: „Večidel zjutraj.“

Domače stvari.

— („Schulverein II.“), pod tem naslovom prinaša „Slov. Narod“ v večerajšnji številki uvoden članek o znanem projektu ljubljanske hranilnice, na društvene troške ustanovitve in Ljubljani privatno četverorazrednico z nemškim učnim jezikom. Pridržujemo si, v jedni prihodnjih številki spregovoriti besedo o nameri hranilničnega vodstva. Za danes le nekoliko besedij glasilo „Národne Tiskárne“, katero tudi pri tej priliki prav po nepotrebnem, dasi le pogojno, napada vlado, češ, da bi njegovi pristaši „moralí misliti, da akoravno sta vlada in nemška stranka v dejanskem razporu, ste vendar jedini v svojih smotrih našim narodnim težnjam nasproti, jedini tudi v stratežičnem načelu: „Getrennt marschieren, vereint schlagen“.

Z mirno vestjo prepušča deželna vlada vsakemu objektivnemu opazovalcu razsodbo, ali so se doslej z njene strani v katerem koli oziru prezirale duševne koristi slovenskega prebivalstva dežele kranjske ali ne. Razboritosti „Narodovih“ pokroviteljev sicer nikakor ne precejamo, vendar se jim bode časi morda samim dozdevalo, da se nahaja sem ter tja frapantna sličnost med postopanjem „Narodovega“ generalnega štaba in med ukrepi strankarskih kolovodij „Laib. Wochenblatta“. „Getrennt marschieren, vereint schlagen“ — to Moltkejevo načelo jih vodi tudi v njihovem protivju proti domači vladi, kakor se je uže večkrat naglašalo v nemškem uradnem listu. Nečemo gospōdi kratiti tega veselja, konstatujemo tudi, da čestokrat v lepem soglasji napadajo našo vlado, premagali pa in užugali je dosedaj vendar k vsej sreči še niso!

— (Odlikovanje.) Nj. veličanstvo je ces. kr. vladnemu svetniku in referentu v šolskih stvarih v Trstu, g. Fr. Ks. Schwarzu, kot vitezu železne krone III. reda, blagovolilo podeliti vitežki stan. — Dostavljamo, da je odlikovani oče vladnemu komisarju in prezidijalnemu tajniku v Ljubljani, g. Mirosl. Schwarzu.

— (Prememba v šolskem nadzorstvu.) Ravnatelj učiteljske pripravnice, g. Bl. Hrovath, ki je bil do sedaj šolski nadzornik za kočevski okraj, zamenja svoj okraj z ljubljanskim; dosedanji nadzornik ljublj. šolskega okraja, prof. L. vitez pl. Gariboldi, pa prevzame nadzorovanje v kočevskem okraju.

— (Trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani) ima jutri ob 6. uri zvečer v mestni dvorani redno sejo s sledečim dnevnim redom: 1.) Zapisnik zadnje seje; 2.) poročilo o delovanju; 3.) poročilo člana državno-železničnega sveta gosp. K. Luckmanna o zadnjih obravnavah državno-železničnega sveta na Dunaji; 4.) poročilo o vprašanji, ali bi ne bilo dobro izdati ukaz, s katerim bi se onim, kateri imajo po postavi, izdani dne 23. junija 1881. l., le pravico z žganimi opojnimi tekočinami tržiti, prepovedalo imeti v svojih prodajalnicah žgane opojne pijače v odprtih posodah in nezapečatenih steklenicah; 5.) poročilo o vprašanji, ali se sme tudi od mlinarjev terjati, da izkažejo sposobnost za pekovo obrt, če hočejo črni kruh peči; 6.) poročilo o prošnji mestne občine Radovljica za dovolitev živinskih semnjev; 7.) poročilo o prošnji farne občine Prežganje za tri semnje; 8.) poročilo o 8 prošnjah, da bi prositeljem ne bilo treba predložiti dokazov sposobnosti za nastop obrti; 9.) posamezni nasveti.

— (Umrl) je večeraj v Dolu pod Ljubljano g. Gašpar Kosina, lekarnar v Mayerjevih lekarni in starina kranjskih lekarjev, v 83. letu dōbe svoje. — Ljubljancanom obče znan po svojih veselih dovtipih. Pokojni Kosina je bil tudi odlikovan povodom 600letnice Kranjske s srebrnim križcem s krono. Pogreb bode jutri popoldne ob petih v Dolu.

— (Mestna košnja) se bode v torek dne 3. junija dopoldne ob 9. uri oddajala na mestnih senožetih ob zagrebški veliki cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri kolezijskem mlinu kosoma po očitni dražbi. Dražba se bo pričela na senožeti pod Rakovnikom.

— (Izgubil je) večeraj brusec Janez Gortani iz Cazazo v okraju Tolmezzo na Laškem črno

listnico, v kateri je bilo 37 gld., potni list laškega konzulata v Budimpešti in več družih listin. Ker je mož sedaj brez krajcarja, ga je izguba hučno zadela. Kdor najde zgubljeno listnico, naj jo odda blagovoljno pri mestnem magistratu. — Neka gospa izgubila je večeraj dragoceno srebrno zapestnico. Mož, kateri je to lepoticje našel, poklonil ga je svoji ljubici v dar; a mestna policija izvedela je o lepem prezentu in ga dekletu vzela ter ga vrnila lastnici.

— (Majales.) Danes praznuje šolska mladina protestantovske tukajšnje šole svoj majnik na novem strelišči tik Rožnika, kjer se je zbralo obilo gostov in prijateljev mladine.

— (Vknjiženje nepravilnih imen v krstne bukve) prouzročila je neka tukajšnja babica s tem, da je pridejala detetu ženskega spola obiteljsko ime materino namesto očetovega; vrhu tega se je pa še krstno ime napačno vknjižilo. Deželna vlada za Kranjsko rešiti ima sedaj to babičino zmednjavo. Koliko pisarenja bi utegnulo nastati, ko bi bilo dete možkega spola, podvrženo vojaškemu naboru, ali celo, ko bi tej na napačno ime krščen stvarici kakov strije v Ameriki volil dedščino več milijonov.

— (Posnemanja vredno.) Gospod Jos. Podgoršek, profesor na kr. veliki gimnaziji v Karlovc, domá s Ponikve na Štajerskem, odločil se je, dokler bo živ, darovati vsako leto po jeden cekin tistemu učencu, oziroma učenki, iz najvišjega oddelka šole svoje rojstvene fare, ki bo pri izkušnji najbolje odgovarjal iz slovenske slovnice. K temu blagumu činu so g. prof. Podgorška napotili „šulferajnski“ napori, našo mladež svoji narodnosti izneveriti. Naj bi se ta rodoljubni čin tudi drugod posnemal.

„Popotnik.“

— (Gosp. Karl Štrekelj), tudi bralcem našega lista dobro znani pisatelj slovenski, prebil je 26. t. m. na dunajski univerzi glavni rigorozum iz slovenskega in primerjajočega jezikoznanstva z izvrstnim uspehom. Izpraševalci so bili profesorji Miklošič, Frid. Müller in Hoffmann. — Ravno isti dan je g. Jos. Pagliaruzzi („Krilan“) z izvrstnim uspehom naredil rigorozum iz pravoslovja. Čestitamo iz vsega srca vrlima goriškima Slovencema!

— (Zaradi neke britve) jela sta se 25.ega t. m. v Vevčah pri Ljubljani prepirati Andrej M. in Jaka H. Prvemu je bila par dni poprej izginila britev in takoj se mu je zdelo, da mu jo je Jaka H. „pofulil“. Vsled tega hud prepir in konečno pretep. Andrej M. je z debelo palico mahal po svojem nasprotniku in ga je precej oklestil po glavi, po hrbtu in po rokah. Revez je ves višnjev, a hudega se mu vendar ni zgodilo, ranjen ni nikjer težko. Je li Andrej M. dobil s tem energičnim postopanjem svojo britev nazaj, o tem zgodovina molči.

— (Iz postojanskega okraja) se nam piše 28. t. m. Učiteljska konferenca za ta okraj bode letos dne 2. julija v Št. Petru z naslednjim programom: 1.) Volitev dveh zapisnikarjev. 2.) Nadzornikovo poročilo. 3.) Ali krajni šolski sveti zaslujejo svoji nalogi gledé po postavi jim določenega delokroga? (Gospod P. Kavčič.) 4.) O vpeljavi Greinerjevih zvezkov s predpisi na vseh šolah tega okraja. (Gospod J. Okorn.) 5.) O cerkvenem petji. (Gospod A. Perné.) 6.) Poročilo knjižnične komisije. 7.) Volitev knjižnične komisije. 8.) Volitev stalnega odbora. 9.) Volitev treh poslancev v deželno učiteljsko konferenco. 10.) Samostalni nasveti, kateri pa naj se vpošljejo c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku vsaj tri dni pred konferenco. — Pri konferenci bode tudi razstava šolskih izdelkov iz pisanja, risanja, spisja, slovnice, računstva i. t. d. Zeleti bi bilo, da se te razstave mnogo šol vdeleži. Šolska vodstva naj vpošljejo boljše izdelke nekoliko dni pred konferenco naravnost šolskemu vodstvu v Št. Peter.

— (Požarna kronika.) 23. maja ob treh zjutraj nastal je ogenj pod streho koč Ivana Glavica iz Sela pri Kamniku. Pogorela je vsa lesena koč s hišno opravo vred in nekoliko obleke. Škoda je 550 gl., a lastnik ni bil zavarovan. Sumi se, da je nalašč zažgal sin sosedov, s katerim je bil pogorelec uže dolgo v hudem sovraštvu. Žandarmerija je poizvedovala in našla dokaj momentov, ki potrjujejo omenjeni sum. Vsled tega je sosedovega sina prijela in ga tirala k sodnji na Brdo.

— (O požaru v Rudolfovem) se nam od druge strani poroča, da je ogenj nastal v senici posestnika in gostilničarja Franca Pintarja iz Kandije. V malih urah uničil mu je senico in bližnji skedenj; od tod se je plamen zanetil na senico in kozolec klobučarja Franca Andreja, na senico, kozolec in skedenj Ivana Papeža in na kozolec posestnice Marije Jeknerjeve. Vsi ti objekti so (razun zadnjega) po polnem pogoreli. Škode je blizu 4000 gl. Zavarovani so bili lastniki le za male zneske. Požarna bramba iz Rudolfovega in vojaki tamošnjega batalijona deželnih brambovcov so bili takoj na pogorišču in so krepko gasili. Tej vrli pomoči in vgodnemu vetru se je zahvaliti, da se ni ogenj prijel še drugih pohištev in napravil večje škode.

— (Za lovce!) Priljubljeni „Ljubljanski List“ po pravilu „vsakemu svoje“ tudi lovcem po gosto s kako mično posebnostjo postreže. Evo jo tudi iz Doberniča jedno tako! Prinesla mi je minuli teden kmetska žena divjega zajca, mladica, komaj do tedna starega. Trebalo ga je tedaj z mlekom pitati, in v štirih dneh se je toliko privadil, da sedaj uže sam iz posodice pije. Sinoči ga po navadi prinesem v sobo, kjer sem ravno malo družbo imel, postavim mu posodo z mlekom ter pustim, da bi nekaj časa prost po sobi letal, kar mu zvečer posebno ugaja. Ko pa slednjič na zajca pozabim, opazim, da se je izpod pisalne mize zmuznil šeko, precej priletni in strastni zajčar, in v veliko veselje in zabavo vseh navzočih je lazil za njim po sobi zajček, kateremu se je pes, kot nekaki neprijetni družini, černo umikal. Gotovo bi se zunaj na prostem pes ne bil tako stoječno premagal!

— (Za maturante!) Na umetniško-obrtniški šoli avstrijskega muzeja na Dunaji je razpisanih 10 štipendij po 300 gl. za kandidate učiteljstva risarije na srednjih šolah. Prosilec mora imeti maturo realno, godno spričevalo stavbeno-tehničnega oddelka kake višje obrtniške šole, ali pa maturo gimnazije; v poslednjem slučaju mora delati sprejemni izpit, pri katerem mu je dokazati, da zna toliko risarstva, kolikor ga zahteva učni načrt zgorjenih realk. — Prošnje naj se pošiljajo potom deželnega šolskega sveta ravnateljstvu umetniške-obrtniške šole na Dunaji do 1. avgusta t. l. Priložje naj se prošnji poskušnje, ki dokazujejo zmožnost prosilca v risariji.

Novi pot izpod Turna v Šiško.

Vsa Ljubljana je polna hvale novemu potu, katerega je odbor za olepšavanje ljubljanskega mesta dal narediti izpod Turna proti Šiški. Da je bilo ta prekrasni sprehod možno odpreti, za to gre največja hvala gospodom bratom Koslerjem, kateri so radovoljno odstopili za Cekinovim gradom svoj gozd, kolikor ga je bilo treba za novi pot. A ne samo to; g. J. B. Kosler ml. je sam trasiral novi pot v dolgosti 554 metrov in gospodje bratje Koslerji so ga dali na svoje troške prodreti, tako da je mesto imelo stroške samo za mostove, klopi in za gramoz. Novi pot pa ne véde mimo nekdanj ljubljanskim dijakom toliko priljubljene „Hipokrene“, kakor smo čitali v nekem slovenskem listu, ampak par sto korakov niže tega vrelca. Kaj ko bi ljubljanska občina izmed mnogih ondotnih studencev jednega zajela ter tako priredila, da bi se sprehajalec mogel okrepčati tudi z bistro vodo, gotovo najboljšo v vsem ljubljanskem okraju? Stroški bi ne bili veliki, a novi pot bi s tem izdatno pridobil. — Posebno lep razgled se odpre sprehajalcu, ko stopi iz gozda na travnik, katerega je g. Alojzij Jenčič, c. kr. okrajni sodnik v Zatičini, tudi radovoljno prepustil, da se je pot potegnil mimo njega. Žal, da sl. starejšinstvo narodne in zavedne Spodnje Šiške o tej priliki ni pokazalo pravič zavednosti in obzirnosti.

Svet se z Jenčičevega travnika hipoma nagne proti šišenski cerkvi; vendar bi bilo lahko, novi pot lepó izpeljati do cerkve; toda svojeglavni očetje, ki zdaj vladajo „zavedno“ občino šišensko, z malimi izimki, niti pedi zemlje niso hoteli odstopiti, da bi se bil pot zložneje naredil proti Šiški. In vendar je z novim potom tudi Šiška mnogo, mnogo pridobila! Toda v tem méru, katerega se zdaj drži pot z Jenčičevega vrha do cerkve, izvedel bi se bil

brez posebne težave jednakomernejši strmec, da so se zasule nekatere globine in poravnali nekateri mali klanci.

Konečno še omenjamo, da se je najprijetneje sprehajati po novem potu proti večeru, ko sonce obseva vzhodno stran. Pogled na Ljubljano, na ljubljansko polje, na Savsko dolino proti Lazam, na Šmarno goro in na kameniške Grintovce je res veličasten. Novi pot je pa tem večje hvale vreden, ker z njim lahko združiš *utile dulci*. Ako te je sprehod izpod Turna v Šiško utrudil, okrepča te z ukusno pečenko in izvrstno dolensko kapljo gostoljubna Ančnikova ali Vodnikova gostilna; ako pa verneje častiš Gambrina nego Dioniza, poišči si prostora pod veličastnimi platanami Koslerjeve pivovarne, in veruj mi, tudi tam si vpokojiš žejno svojo dušo z izvrstno ječmenovo kapljo!

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 28. maja. Gosposka zbornica je sprejela brez debate v drugem in tretjem čitanju zakone, ki so bili danes na dnevnem redu. V delegacije so bili voljeni: Bezečny, baron Ceschi, knez Czartoryski, pl. Czedit, grof Falkenhayn, Fluck, grof Fürstenberg, Goegl, grof Herberstein, Hübner, opat Karl, grof Latour, grof Montecucoli, Moser, Seilern, knez Thurn in Taxis, grof Traun, grof Widmann, knez Windisch-Graetz, grof Wodzicki; potem 10 namestnikov. Zbornica je konečno dokončala več peticij v smislu predlogov komisije.

Dunaj, 28. maja. V pravdi proti delavcema Schaffhauser in Ondra, ki sta bila tožena zaradi soudeležitve pri umoru policijskega komisarja Hlubeka, bil je Ondra oproščen, Schaffhauser pa obsojen v dveletno težko ječo. Državni pravdnik in zagovornik sta objavila priziv.

Kahira, 28. maja. Guverner dongolski brzojavil, da je ustaše po polnem premagal; ustaši so se podvrgli in obljubili celo, da bodo plačevali večji tribut. Telegrafična poročila majorja Kitchenerja v Koroski to vest potrjujejo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 29. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.55
» » » srebri	81.35
Zlata renta	102.35
5% avstr. renta	95.90
Delnice narodne banke	859.35
Kreditne delnice	308.50
London 10 lir sterling	122.30
20 frankovec	9.70
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.80

Tuji.

Dne 27. maja.

Pri Maliči: Eckstein, fabrikant; Lacka in Blažek, trg. potovalca, z Dunaja. — Pogačnik, c. kr. stotnik-avditor, iz Trebinja. — Kaldorff, kr. bav. sodce, s obitelji, iz Trauenteina. — Kalcher, c. kr. kontrolor kaznilnice, iz Kopra. — Jax, fabrikant, iz Linca. — Wurditsch, trg. potovalec, iz Gradca. — Washington-Walenta, inženir, iz Maribora. — Jeuniker, c. kr. okr. sodnijski predsednik, s soprogo, iz Nov. Mesta. — Fridrich, soproga c. kr. okr. komisarja, iz Radovljice. — Kercevani, zasebnik, iz Dornberka.

Pri Slonu: Nadler in Kronberger, potovalca, z Dunaja. — Stadler, stavbinski mojster, s soprogo, iz Pasave. — Höller, trgovec, iz Gmündna. — Ciana s hčerko iz Trsta. — Dežela iz Idrije. — Maljevec s soprogo in Ambrožič iz Il. Bistrice.

Pri Avstr. carji: Solner, zasebnik, iz Celovca. — Pire, zasebnik, iz Kroepe.

Tržne cene.

V Ljubljani 28. maja: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 80 kr., domače 7 gld. 80 kr.; ječmen 5 gld. 3 kr.; reš 5 gld. 69 kr.; ajda 5 gld. 20 kr.; proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 23 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 86 kr., špeh po 66 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 66 kr., svinjina 74 kr., drobniško po 40 kr. — Piske po 42 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 6 gld. 80 kr.; mehkih 4 gld. 80 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču), 24 gld., belo 20 gld.

Umrli so:

Dne 28. maja. Štefan Dolenc, puškar 25. dež. brambovskega batalijona, 60 l., Rimska cesta št. 9, naduha.

V bolnici:

Dne 26. maja. Ignacij Bergant, krojač, 30 l., za krvavenjem.
Dne 27. maja. Martin Malavašič, hišni posestnik, 43 l., pljučnica.
Dne 28. maja. Fran Bajžel, mizar, 44 l., jetika.
— Martin Nastran, delavec, 70 l., pljučni emfizem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
27. maja	7. zjutraj	736.73	+ 6.3	svzh. sl.	m.	
	2. pop.	733.87	+ 19.6	»	js.	0.00
	9. zvečer	733.43	+ 13.6	»	»	

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matiče Slovenske“

in sicer:

Národní Koledar in Letopis „Matiče Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.

Letopis „Matiče Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— „Matiče Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.
— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1880. l. — — — — 50 kr.
— za 1881. l. — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdin. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.
Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.
Slovenski štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.

Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. l. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Oslikani Slovencec. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpljančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec. 10 kr.

Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Strup. Vesela igra v enem dejanju. Prosto poslovenila Lujza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Prirodnoznanjski zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.

Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Švica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

Geometrija za učiteljska. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.